

Панијум — број седамнаест

Ствар и виђење: две Данилове линије пророштва и откривање Откривења

Jeff Pippenger

2026-02-22

Дана 18. јула 2020. године наступило је прво разочарање у покрету сто четрдесет и четири хиљаде. Оно се догодило у оквиру „скривене историје“ четрдесетог стиха једанаесте главе књиге пророка Данила. Разочарање је наступило дубоко унутар те „скривене историје“ — историје која је започела распадом Совјетског Савеза 1989. године. Четрдесет први стих представља закон о недељи у Сједињеним Америчким Државама, који је такође представљен у шеснаестом стиху исте главе. „Отпечећење“ истина које сачињавају „скривену историју“ четрдесетог стиха 2023. године Данило излаже у дванаестој глави. Десета до дванаеста глава чине исто виђење, а виђење започиње указивањем на то да Данило представља „мудре“ који разумеју и унутрашње и спољашње поруке пророштва, што је ту представљено као „ствар“ и „виђење“.

Треће године Кира, цара персијског, би откривена реч Данилу, који се звао Валтасар; и реч беше истинита, али време одређено дуго; и он разуме реч, и имаде разумевање за виђење. Данило 10:1.

Две визије

„Ствар“ и „виђење“ представљају унутрашња и спољашња виђења пророштва, а Данило представља народ који разуме обоје, јер су и „ствар“ и „виђење“ били „откривени“ Данилу у десетој глави. У тој глави, двадесет другог дана, виђење Христа у Светињи било је „откривено“ Данилу. Јеврејска реч преведена као „ствар“ преведена је као „реч“ у деветој глави, и тамо је такође изложена у вези са „виђењем“.

У почетку твојих молитава изађе заповест, и ја дођох да ти јавим; јер си веома мио: зато разуми реч и схвати виђење. Данило 9:23.

Реч „ствар“ у десетом поглављу јесте иста она реч која је у двадесет трећем стиху деветог поглавља преведена као „предмет“. У Даниловој завршној визији, у поглављима од десет до дванаест, „ствар“ из једанаестог поглавља или „предмет“ из десетог поглавља, обоје су повезани са „виђењем“. „Виђење“ је хебрејска реч „mareh“ и значи „појављивање“. Данило у својој књизи препознаје два „виђења“, премда је једно од та два „виђења“ представљено најпре у женском роду, а затим поново у мушком роду. Данило у првом стиху десетог поглавља представља оне који разумеју „виђење“ појављивања, а такође и „предмет“ или „ствар“. У осмом поглављу Данило препознаје два „виђења“ међусобно повезана. У енглеском се реч „viđenje“ у том поглављу налази осам пута, а једна од хебрејских речи преведених као „виђење“ јесте „mareh“, док је друга „chazon“. „Mareh“ значи „појављивање“, а „chazon“ значи „сан, откривење или пророштво“. Контекст осмог

поглавља утврђује да, када се реч „mareh“ преводи као „виђење“, она представља „појављивање Христа“.

Као пример, то је „маре“ или „виђење појављивања“ у Данилу 8:14, што значи да ће се 22. октобра 1844. Христос изненада појавити у храму у испуњењу Весника завета из Малахије 3, за кога је сестра Вајт рекла да је то било испуњено 22. октобра 1844. Када сестра Вајт поистовећује анђела из Откривења 10 који је сишао и ставио једну ногу на земљу, а једну на море, са оним који је био „нико други до сам Исус Христос“, она тиме означава један путоказ у пророчству где се Христос појављује. То је једно од Његових многих појављивања. Према Јуди, Он се појавио при Мојсијевом васкрсењу. Тамо се појавио као Михаило арханђео, али је ипак то било пророчко појављивање. Виђење „маре“ у осмом поглављу такође се преводи као „појављивање“, у складу са његовим значењем.

И догоди се, кад ја, ја Данило, видех виђење и потражих његово значење, и гле, стаде преда мном као обличје човека. Данило 8:15.

Овде се из контекста препознаје да је анђео Гаврило био тај који је имао „обличје човека“, а реч „обличје“ јесте mareh — обличје визије о Христу; јер, као што је Христос представљен Михаилом арханђелом, и моћним анђелом из Откривења десет, тако је Христос у пророчком смислу заменљив са символиком анђела, па чак и људи. Било да је у том стиху реч о Гаврилу, или о Христу у Откривењу десет, или као о Михаилу арханђелу, сваки од њих представља једну поруку, и из тог разлога Сестра Вајт упоређује анђеле из Откривења и са самом поруком коју они представљају и са људима који објављују поруку представљену анђелима. Ова истина је толико важна да је већ у прва три стиха прве главе Откривења, у три стиха која најављују откривање запечаћене књиге Откривења Исуса Христа, непосредно пре него што се благодатно време затвори, јер је „време близу“, процес Божје комуникације са човеком изричито означен као порука од Оца, која је дата Сину, који затим ту поруку даје анђелу, који је потом носи човеку, а он је, заузврат, шаље црквама. Сваки корак тог процеса комуникације је свет и свештен, а та посвећена светост представљена је на пророчким међашима где се Христос појављује као Он сам, или кроз анђела, човека или поруку. Када се Он непосредно повезује са неким међашем, то је „mareh“ — „визија обличја“.

Откривење Исуса Христа, које му даде Бог, да покаже слугама својим шта ће се ускоро збити; и посла и показа га по анђелу својему слуги својему Јовану: који посведочи реч Божију и сведочанство Исуса Христа, и све што виде. Блажен је онај који чита, и они који слушају речи овога пророштва, и држе што је у њему написано: јер је време близу. ... И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва књиге ове; јер је време близу. Ко чини неправду, нека чини неправду још; и ко је поган, нека се погани још; и ко је праведан, нека чини правду још; и ко је свет, нека се свети још. Откривење 1:1–3; 22:10, 11.

У осмом поглављу, „chazon“ је друга јеврејска реч која се преводи као „виђење“. У односу на „појаву“, виђење „marah“ означава један путоказ, а виђење „chazon“ означава једно пророчко раздобље. Постоји божанска симетрија са те две речи преведене као „виђење“ у осмом поглављу, у том смислу што јеврејску реч „mareh“ Данило такође употребљава у њеном женском облику, „marah“. Са „chazon“ Данило је представља на два начина, али не

кроз мушко-женски контраст, већ помоћу двеју речи које означавају исто значење, али га тиме експоненцијално проширују.

Хазон значи виђење, или објава, или пророчанство, а реч која се на енглеском преводи као „matter“ или „thing“ јесте хебрејска реч „dabar“, која значи „реч“. Када се разуме да је виђење „chazon“ код Данила такође представљено речју „dabar“, онда заједно представљају пророчке поруке Речи Божје. Данило увек супротставља „dabar“ или „chazon“ са „mareh“. Када се на пророчком нивоу „пророчке поруке Речи Божје“, како су представљене са „dabar“ и „chazon“, доведу у везу са виђењем „marah“ о Христовом појављивању, тада се добијају свети путокази пророчке историје Речи Божје. Затим, ако додате „marah“, женски облик речи „mareh“, низу значења виђења код Данила, добијате виђење огледала оправдања вером.

У Даниловој последњој визији, представљеној у последња три поглавља његове књиге, Данило представља народ у последњим данима који разуме „пророчке визије“ „Божје Речи“ и светост светих међаша који сачињавају реформаторски покрет сто четрдесет и четири хиљаде; јер то су они који иду за Јагњетом куда год Оно иде у Својој светој пророчној Речи. Док иду за Јагњетом, Оно их води ка визији огледала из Данила 10:7, где или беже да се сакрију под заблудом, где су сахрањени за вечност, или бивају понижени у праху, оправдани и оснажени да објаве пророчку поруку последњих дана.

Гаврило заповеда Данилу да „разуме“ и „ствар“ и „виђење“. Јеврејска реч преведена као „разуме“ значи „начинити мисаону разлику“. Данилу, који представља тебе и мене, драги читаоче, било је заповеђено да разуме разлику и распознавање између „ствари“ и „виђења“. Виђење chazon представља спољашњу линију пророчке историје, а виђење mareh представља појаву Христа. „Ствар“ и „предмет“ јесте јеврејска реч „dabar“, која значи реч. Исус је „dabar“, јер је Он Реч. „Предмет“ и „ствар“, будући да су обоје „dabar“, изложени су у вези са виђењем појаве.

Дабар, који је ствар и предмет, јесте такође и chazon визија осмог поглавља, и представља визију пророчке историје. Свако од тих представљања (chazon, dabar, ствар и предмет) означава спољашњу линију пророштва, а mareh, и његов женски облик marah, представљају унутрашњу линију пророштва. Божји народ последњих дана, представљен у првом стиху Данила десет, разуме и унутрашњу и спољашњу линију пророчке историје. У књизи Откривења, унутрашња линија представљена је са седам цркава, а спољашња линија представљена је са седам печата.

Када је Данило, после поста од двадесет и једног дана, видео визију Христа, видео је женски израз визије mareh. Mareh је „појава“, а када је Данило видео Христа, видео је визију „marah“; и премда mareh значи појава, женски облик исте речи значи „огледало“. Сестра Вајт нас обавештава да је визија коју је Данило видео била визија коју је Јован видео, а Јован је ту визију видео када је Христос био у небеској светињи.

„U vreme Gavrilove posete, prorok Danilo nije bio u stanju da primi dalja uputstva; ali nekoliko godina kasnije, želeći da sazna više o predmetima koji još nisu bili potpuno objašnjeni, ponovo se posvetio traženju svetlosti i mudrosti od Boga. ‘U to vreme ja Danilo

tugovah tri pune sedmice. Ukusnoga hleba ne jedoh, niti mesa ni vina uđe u usta moja, niti se pomazah uopšte.... Tada podigoh oči svoje i pogledah, i gle, jedan čovek obučen u platno, a bedra mu opasana čistim zlatom iz Ufaza. I telo mu beše kao viril, i lice mu kao izgled munje, i oči mu kao žišci ognjeni, i mišice njegove i noge njegove kao u boji uglačane bronzе, i glas njegovih reči kao glas mnoštva.”

„Ни мање Личност од Сина Божјег јавила се Данилу. Овај опис је сличан ономе који је дат Јовану када му се Христос открио на острву Патмосу. Наш Господ сада долази с другим небеским весником да поучи Данила о ономе што ће се збити у последње дане. Ово знање је дато Данилу и, надахнућем, забележено за нас, на које су дошли свршетци света.

„Velike istine koje je otkrio Otkupitelj sveta namenjene su onima koji tragaju za istinom kao za skrivenim blagom. Danilo je bio čovek u poznim godinama. Njegov život protekao je usred privlačnosti neznabožackog dvora, a njegov um bio je opterećen poslovima velikog carstva; ipak, on se odvrća od svega toga da bi smirio svoju dušu pred Bogom i tražio poznanje namera Svevišnjega. I kao odgovor na njegove usrdne molitve, svetlost iz небеских dvorova bila je data onima koji će živeti u poslednjim danima. S kakvom, dakle, ozbiljnošću treba da tražimo Boga, da bi otvorio naš разум како bismo shvatili istine koje su nam donesene sa Neba.” Review and Herald, 8. februar 1881.

144.000

Данило разуме „ствар“ и „виђење“, и он је означен као Данило, а такође и као Валтасар. Промена имена у пророштву представља заветни однос, стога Данило представља коначни заветни народ, то јест сто четрдесет и четири хиљаде, који бивају испитани виђењем Христа у храму. Та проба доводи до раздвајања двеју класа богомољаца.

И ја, Данило, сам видех виђење; а људи који беху са мношвом не видеше виђење; него велико дрхтање спопаде их, те побегоше да се сакрију. Данило 10:7.

Данило непосредно поистовећује други и храмовни тест повезан с Божјим народом последњих дана; тест који је заснован на виђењу Христа у небеској Светињи. Виђење из седмог стиха представља женски облик виђења mareh, приказан као виђење marah. Ако одговорите на храмовно виђење Христа онако како је оно представљено Даниловим одговором, пророчка „ствар“ и пророчко „виђење“ биће вам „откривени“.

Ако се према тој истој Христовој визији храма односиш тако што бежиш да би се сакрио, одлазиш у вечну таму. Испит храма, који је други испит од три корака вечног јеванђеља, претходно је условљен првим и темељним испитом. Испитно питање темеља представљено је у четрнаестом стиху једанаесте главе Данила, где је Рим представљен као „разбојници твога народа“, који утврђују „виђење“.

Време је близу

Три и по дана након разочарања од 18. јула 2020, 31. децембра 2023. године откривење Исуса Христа почело је да се отпечаћује, јер „време беше близу“.

Блажен је онај који чита, и они који слушају речи овога пророштва, и држе оно што је у њему написано; јер је време близу. ... И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва књиге ове; јер је време близу. Откривење 1:3; 22:10.

„Vreme“ које означава отпећање Откривења Исуса Христа поминје се на почетку књиге Откривења, а на крају књиге та истоветна објава придодaje алфа iskazu i omega iskaz.

Откривење Исуса Христа бива отпечаћено непосредно пред завршетак времена милости. Двадесет другогa дана, после поста од двадесет и једног дана, Данилу је била откривена „ствар“, која је уједно и „предмет“, која је уједно и dabar или Реч, која је уједно и chazon визија спољашње пророчке историје, док је доживљавао визију као у огледалу, marah, небеског првосвештеника у Светињи над светињама.

Данило представља оне који имају искуство визије огледала, и који такође разумеју пророчке појаве Христа, као и спољашњу историју представљену визијом chazon. Визија marah представља Христа као пророчку међашњу ознаку, а женски облик исте речи представља искуство настало посматрањем славе Божје, како је представљено у Данилу, Јовану, Исаји, сестри Вајт и другим пророцима.

На овом нивоу, спољашња визија chazon представља темељни испит, а визија marah о Христовим појављивањима у пророчком низу догађаја јесте храмовни испит. Да ли се Христос појавио у Светињи над светињама унутар ваше сопствене Светиње над светињама? То је место где се Божанство сједињује са човечанством. То је испит који се мора положити пре него што се време милости затвори на лакмус-испиту. Лакмус-испит који открива карактер јесте marah визија огледала.

Дана 31. децембра 2023. започео је спољашњи тест темеља над изразом из четрнаестог стиха „разбојници твога народа“, а када је садашњи папа уведен у службу 8. маја 2025, „виђење“ из четрнаестог стиха било је утврђено. Тест темеља прешао је у тест храма. Од 9. маја 2025. тест храма је у току. Васкрсење два сведока 31. децембра 2023. било је представљено у једанаестом стиху једанаестог поглавља Откривења, а васкрсење које је започело тог датума догодило се унутар раздобља Рата у Украјини, који је отпочео 2014, а ескалирао 2022. године. Спољашње и унутрашње линије пророчанства састале су се у тој историји. Дана 31. децембра 2023. било је у току дело полагања темеља, дело које је било представљено историјом од 1798. до 1840, а такође и од 1840. до 1844, и такође од 19. априла 1844. до 22. октобра 1844. године.

Једанаесто поглавље Данила, једанаести стих, ступило је у историју као спољашња линија пророштва и повезало се са самом историјом која је унутрашња линија Откривења једанаест. Године 2014. започео је Украјински рат, као што је то предочено битком код Рафије 217. године пре Христа. Године 2015, четврти и далеко богатији цар из другог стиха једанаестог поглавља Данила устаде и објави своју намеру да се кандидује за председничку дужност. Та је објава разгневила глобалисте драконског ума, представљене као царство Грчке.

Откривење једанаест, стих једанаести, идентификовало је 31. децембар 2023. као тачку у којој су два сведока васкрснута. Период од 18. јула 2020. до 31. децембра 2023. тада је био схваћен као пророчка „пустиња“. На крају „периода пустиње“ глас је почео да вапије у јулу 2023, а затим је, тачно хиљаду двеста и шездесет дана након неуспелог предсказања о Нешвилу, 18. јула 2020, Лав из племена Јудиног почео да скида печате са Своје пророчке Речи. Скидање печата са Божје пророчке Речи увек производи тростепени процес испитивања, као што је изложено у Данилу дванаест.

Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће чинити безбожно: и ниједан од безбожника неће разумети; али мудри ће разумети. Данило 12:10.

У деветнаестој глави Откривења невеста се припрема, а затим јој се даје бела хаљина. Те беле хаљине представљају да је невеста спремна, и то се догађа у деветнаестој глави Откривења када се отварају небески прозори. Пре него што невеста буде убелјена хаљином Христове праведности, она се најпре очишћава.

Дана 31. децембра 2023. године отпочело је испитивање темеља да би се очистили они који желе да буду чисти. То очишћење се остварује умножењем знања, јер је Лав из племена Јудина тада почео да скида печате са коначног откривења о самоме Себи. То откривење обухвата и то да је Он једини темељ који се може положити. Одбацити темељну истину која утврђује да је Рим „разбојници твога народа“, значи одбацити једини темељ који се може положити.

31. децембра 2023. отпочео је процес испитивања који је одмах произвео раздвајање на две класе. Лав из племена Јудина сада је открио да је историјско испуњење четрнаестог стиха било 8. маја 2025. године, и тиме је потврдио Милерово поистовећење Рима као симбола који успоставља спољашњу визију пророштва. Када се Трамп вратио 2024. године, испунио је тринаести стих једанаестог поглавља Данила, а затим у следећем стиху обележавамо 2025. годину, избором папе Лава. И Трамп и његов антихристовски пандан ступили су на дужност 2025. године.

Датуми које препознајемо у овом покрету у суштини представљају посвећено сагледавање уназад. Време краја препознајемо као 1989. годину, затим је 1996. године уследило формализовање поруке. На 11. септембар формализована порука је била оснажена. У излагању Авакумових таблица 2012. године, које се завршило у јануару 2013, били су положени темељи.

Дана 18. јула 2020. стигло је прво разочарање, затим је у јулу 2023. један глас почео да виче у пустињи, а 31. децембра 2023. отпочело је отварање Откривења Исуса Христа и започео је први спољашњи темељни тест.

Дана 8. маја 2025. отпочело је друго унутрашње храмовно испитивање. Трећа проба камена међаша је непосредно пред нама. Ту ће се јасно показати да ли душа има уље поруке, представљено првим и спољашњим испитом, и пратеће уље другог унутрашњег испита. Испитивање представља спољашње, затим унутрашње, а потом искуство.

Унутрашња линија пророштва састоји се од претходних прекретница које сам управо навео. Свака од тих прекретница подудара се са истоветним прекретницама у милеритској историји. Година 1798, као време краја, одговара 1989. години, такође времену краја. Ту је Лав из племена Јудина распечатио своју Реч, јер Он јесте Реч. Када је адвентизам испунио улогу непослушног пророка у Јеровамовој темељној побуни, вративши се да једе с лажљивим пророком из Ветиља, вратили су се аргументима палог протестантизма који су били употребљени против идентификације седам времена од стране Вилијама Милера. Из тог разлога, они не разумеју у потпуности, ако уопште и разумеју, зашто је 1863. година последња прекретница за алфа-покрет првог и другог анђела.

Из тог разлога, њима ништа не значи то што је 126 година симбол 1.260, симбол „пустиње“ која се простире кроз историју од 1863. до времена краја 1989. године. На крају четрдесет година Исус Навин је увео покрет у Обећану земљу. Године 1989. Господ је започео дело вођења Свог омега покрета из „пустиње“ од 1863. до 1989, као што је извео алфа покрет из „пустиње“ од 538. до 1798. године.

Године 1989. била је откривена визија реке Хидекел, која представља последња три поглавља Данила, као што је 1798. била откривена визија реке Улај, која представља 7, 8. и 9. поглавље Данила. Двеста двадесет година након објављивања Библије краља Џејмса, Вилијам Милер је први пут објавио своју поруку засновану на визији Улаја, те је тако 1831. формализовао своју поруку; као што је и порука Хидекела први пут објављена 1996. године, двеста двадесет година после 1776, родног места славне земље Сједињених Америчких Држава.

Milerovo formalizovanje poruke dvesta dvadeset godina nakon verzije King James identifikuje Viliijama Milera kao prvog svetog vesnika koji je upotrebio proročanstva Biblije, i Starog i Novog zaveta, da dovede do probuđenja i reforme. Biblija je božanska i ona se, dvesta dvadeset godina kasnije, povezala sa ljudskim da proizvede poruku Ulaija.

Исус је Алфа и Омега, и Он је Реч Божја, тако да објављивање Библије краља Џејмса 1611. године поставља Исуса и у 1611, а такође и у 1831. Христос се појављује у време краја као Лав из племена Јудина, а када се порука формализује, Он је Алфа и Омега и Реч. Препознаје се однос Милера према почетку, да и почетак и завршетак наглашавају објављивање поруке. 1776. до 1996. носи исте карактеристике, иако различите.

Порука Хидекела јесте порука закона о недељи у Сједињеним Државама, како је изложена у четрдесет првом стиху једанаестог поглавља Данила. Година 1776. и објављивање Декларације о независности представљају полазну тачку за период од двеста двадесет година који је окончан објављивањем, провиденцијално, а не намерно насловљене, књиге Time of the End. Исте године, 1996, дата нам је службена корпорација са именом Future for America. Порука о славној земљи, то јест о Сједињеним Државама, била је формализована непосредном везом између почетка и завршетка пророчанства. Сваки главни оријентир у милеритској историји поновљен је под руководећим обрасцем приче о десет девојака. Оба периода од двеста двадесет година имају почетак и завршетак који су обележени једном

публикацијом.

Milerova poruka i metodologija bile su potvrđene i osnažene ispunjenjem islama drugoga „jao“. Ono što je Gospod upotrebio da osnaži poruku bilo je Milerovo načelo dan za godinu, i načelo koje je osnažilo poruku i metodologiju na 9/11, kada je silazak anđela iz Otkrivenja osamnaest ponovio silazak koji je izvršio 11. avgusta 1840, kako je prikazano u desetom poglavlju Otkrivenja. Ta dva anđela predstavljaju proročko pojavljivanje Hrista kao anđela. Načelo koje je za pokret 9/11 jednako temeljno kao što je načelo dan za godinu bilo za pokret od 11. avgusta 1840. jeste da se mileritska istorija ponavlja u istoriji sto četrdeset i četiri hiljade.

Када је у историји омеге и трећег анђела наступило испуњење једног исламског пророчанства о трећем јаду, које се поравнало са испуњењем једног исламског пророчанства о првом и другом јаду, што је наступило у историји алфе, првог и другог анђела — начело да се милеритска историја понавља у историји сто чetrdeset и четири хиљаде било је потврђено исто тако чврсто као што је у Милерово доба било потврђено начело дан за годину у вези с првим и другим јадом из Откривења девет. Неки који можда знају за временско пророчанство од три стотине деведесет и једне године и петнаест дана, изложено у Откривењу 9:15, могли би промашити моју претходну поенту. Допустите ми да објасним.

Прва и друга невоља усклађене су са историјом првог и другог анђела, а историја треће невоље усклађена је са историјом трећег анђела. Поента је овде у томе да се полазна тачка за триста деведесет и једну годину и петнаест дана, изложених у историји друге невоље, налази у историји прве невоље. У историји прве невоље из Откривења девет постоји пророчанство од сто педесет година, и онога дана када се тај пророчки период заврши, почиње пророчанство од триста деведесет и једне године и петнаест дана. Та два пророчанства непосредно повезују прву и другу невољу, тако да, када је било предсказано пророчанство о исламу, засновано на начелу дан за годину, то пророчанство било је пророчанство о првој и другој невољи ислама, што је била порука која је потврдила Милерову методологију и поруку у историји првог и другог анђела.

Када се та историја окончала 22. октобра 1844. године, седма труба је почела да труби, а седма труба је и треће тешко, и тајна побожности, која је Христос у вама, нада славе. Та труба је и спољашња опоменска порука и унутрашња опоменска порука. Из тог разлога, пророчанство о 2.520 година повезано је са седмогодишњим починком за земљу, који укључује јубилеј. Двадесет другог октобра 1844. године седма труба почела је да труби у испуњењу пророчанстава о 2.520 година и 2.300 година.

Него у дане гласа седмога анђела, кад затруби, свршиће се тајна Божја, као што је објавио својим слугама пророцима. Откривење 10:7.

22. oktobar 1844. bio je Dan pomirenja, i jubilarna truba trebalo je da zatrubi na Dan pomirenja. Od toga vremena živimo u istoriji trećeg anđela, a takođe i trećeg zla, koje je sedma truba. Dana 11. avgusta 1840. silni anđeo iz Otkrivenja 10 sišao je da obasja zemlju svojom slavom, kao što je učinio anđeo iz Otkrivenja 18 na 9/11.

Током 2012. и у јануару 2013. године настала је серија под насловом Авакумове таблице, и била је усклађена са објављивањем пионирске карте из 1843. у мају 1842. године. Тада су били положени темељи покрета, било да је то био алфа-покрет првог и другог анђела, или покрет трећег анђела; Авакумове две таблице биле су уткане у историју и поруку. Неуспело предсказање од 18. јула 2020. било је паралелно са 19. априлом 1844, и време закашњења у причи било је у току.

Пустиња од 1.260 дана окончана је при распечаћивању 31. децембра 2023. Добро је подсетити се да је Христос двапут очистио свој храм од његовог светогрдног скрнављења, како га назива сестра Вајт. Учинио је то на почетку и на крају своје службе, чинећи та два чишћења алфа и омега очишћењем.

Sestra Vajt jasno usklađuje prvo čišćenje hrama sa 11. septembrom i prvim glasom, koji ona poistovećuje sa prva tri stiha osamnaestog poglavlja Otkrivenja. Zatim „drugi glas“ iz četvrtog stiha poistovećuje sa drugim čišćenjem hrama, a takođe i sa zakonom o nedelji. Devetnaesti april 1844. bio je prvo čišćenje hrama za milerite, a 22. oktobar 1844. drugo. Tokom četrdeset i šest godina, od 1798. do 1844, bio je podignut mileritski hram, a fraktal podizanja mileritskog hrama nalazi se u istoriji dvaju razočaranja, koja oba predstavljaju čišćenja hrama. Ta istorija govori o hramu.

Од 18. јула 2020. до 31. децембра 2023, девојке су спавале током времена одлагања. Када се пробуде, пробуде се за своју одговорност да положи темељ и подигну храм. Од тог времена Христос, као Лав из племена Јудиног, распечаћује пророчку светлост, а пророчка светлост која је распечаћена увек производи тростепени процес испитивања који се завршава на лакмус-проби, где се карактер испољава, али се никада не развија. На лакмус-проби верне девојке примиће изливање Светога Духа које превазилази свако испољавање Божје силе међу Божјим народом икада забележено. Доћи ће до увећања светлости какво никада није било виђено. С тим у вези, изнећу још једну историјску линију која потврђује паралелу између милеритске историје и историје сто четрдесет и четири хиљаде.

А ти, Даниле, затвори ове речи и запечати књигу до времена краја: многи ће претраживати тамо и амо, и знање ће се умножити. И рече: Иди својим путем, Даниле; јер су ове речи затворене и запечаћене до времена краја. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожни ће безбожно поступати; и нико од безбожних неће разумети; али ће разумни разумети. Данило 12:4, 9, 10.

Наставићемо ове теме у наредном чланку.

Singularnost

Илон Маск је 21. фебруара 2026. године изјавио да „смо сада у ‘сингуларности’“.

Технолошка сингуларност

Технолошка сингуларност (често називана једноставно „сингуларност“) јесте хипотетичка будућа тачка у времену када технолошки напредак — вођен пре свега вештачком

интелигенцијом — постаје толико брз и моћан да се убрзава изван људске контроле и разумевања, доводећи до непредвидивих и дубоких преображаја у људској цивилизацији. Суштинска замисао јесте експлозија интелигенције: када једном створимо систем вештачке интелигенције који је паметнији од најпаметнијих људи (често називан Вештачка суперинтелигенција или ASI), тај систем може да преобликује и унапређује самог себе брже него што би икада могао било који људски тим. То ствара рекурзивну петљу самопобољшавања у којој се способност удвостручује изнова и изнова у изузетно кратким временским оквирима (дани -> сати -> минути), чинећи даљи развој експлозивним и онемогућавајући „људима пре сингуларности” да га смислено предвиде или усмеравају. Израз „сингуларност” позајмљен је из физике и математике, где је у „црној рупи” сингуларност тачка у којој гравитација постаје бесконачна и наши садашњи закони физике престају да важе — не можемо видети нити предвидети шта се догађа иза хоризонта догађаја.

Слично томе, технолошка сингуларност се посматра као „хоризонт догађаја“ у историји: можемо предвиђати токове до те тачке, али изван ње будућност постаје непрозирна за неунапређене људске умове.

Кратка историја и главни мислиоци

Педесете године 20. века — Рана семена јављају се у раду математичара Џона фон Нојмана (који је говорио о убрзавајућој технолошкој промени) и математичара/криптолога И. Ј. Гуда (који је 1965. описао „експлозију интелигенције“ када машине једном почну да пројектују боље машине).

1993 — рачунарски научник и писач научне фантастике Vernor Vinge popularizuje savremeni koncept u svom eseju The Coming Technological Singularity. Predvideo je da ćemo stvoriti nadljudsku inteligenciju negde između 2005. i 2030. godine, nakon čega će se „ljudsko doba” okončati (u smislu da ljudi bez pomoći više neće biti dominantna inteligencija).

2005 — проналазач/футуриста Реј Курцвајл доводи ову идеју у жижу интересовања шире јавности својом књигом The Singularity Is Near. Он тврди да сингуларност наступа око 2045. године, подстакнута експоненцијалним растом рачунарске снаге (у складу с његовим Законом убрзавајућих приноса), нанотехнологијом, биотехнологијом и интерфејсима мозак–рачунар. Он је доследно остао при овом временском оквиру, недавно поново потврдивши AGI 2029 и сингуларност ~2045.

Предвиђања временског распореда (закључно с почетком 2026. године)

Предвиђања су се у последњих неколико година приметно сажела услед изузетно брзог напретка у великим језичким моделима, системима расуђивања и законима скалирања: Најсмелија / краткорочна гледишта (2026–2027): Неки истакнути лидери у области вештачке интелигенције (нпр. Дарио Амоди из Anthropic-а, Илон Маск) јавно су изјавили да би суперинтелигенција, или нешто што је функционално еквивалентно окидачу сингуларности,

могла наступити већ 2026. године или у року од 1–3 године.

Медијане стручних истраживања и даље се углавном групишу око периода 2040–2050. године за потпуну суперинтелигенцију/сингуларност.

Два табора могућих исхода

Утопијско / оптимистичко -> радикално изобиље, уклањање болести и сиромаштва, практична бесмртност посредством учитавања ума или наномедицине, сједињавање човечанства са вештачком интелигенцијом (трансхуманизам), решавање раније нерешивих научних проблема за неколико минута.

Дистопијско / песимистичко -> губитак људског деловања/контроле, неусклађеност (ВИ следи циљеве који су ортогонални или непријатељски према људским вредностима), економски и друштвени слом, па чак и егзистенцијални ризици по човечанство.

Singularitet nije samo „veoma napredna veštačka inteligencija“, već trenutak kada tehnološka evolucija izmakne ograničenjima biološke, odnosno ljudske brzine i postane autonoman, nekontrolisano ubrzan proces. Bilo da se to dogodi 2026, 2030, 2045. godine, ili se nikada ne dogodi, ono i dalje ostaje jedno od najpresudnijih otvorenih pitanja u ljudskoj istoriji danas.

Време краја – 1989

Умрежени свет почиње

Прелаз са изолованог рачунарства на повезано рачунарство. Тим Бернерс-Ли предлаже World Wide Web у CERN-у (1989). Комерцијално истраживање неуронских мрежа се шири (војна + академска употреба), Intel 80486 се појављује на тржишту — снага личног рачунарства нагло расте, а ARPANET прелази ка ономе што ће постати савремени Интернет. Пре тога, рачунарство је било моћно, али углавном изоловано. После 1989, рачунарство постаје мрежно усмерено. Неуронске мреже су 1989. године биле у раној фази, ограничене хардвером и углавном системи за препознавање образаца допуњени правилима — али су војска и истраживачке лабораторије већ испитивале системе учења за нишањење, навођење и класификацију сигнала. То је био темељни слој за све што је касније уследило.

Порука формализована – 1996.

Експлозија интернет трговине

Веб постаје јаван, комерцијалан и глобалан. Netscape и browser у ратовима, Amazon и eBay доказују да онлајн трговина функционише. Google је основан (као BackRub на Stanford-у, 1996), а усвајање Windows 95 убрзава ширење потрошачког рачунарства. Година 1996. јесте тренутак када Интернет престаје да буде академски и постаје економски. Инфраструктура из 1989. сада достиже размере потрошачког тржишта. Доба dot-com-a није о веб-сајтовима — већ о дигитализацији пословања. Овај период је изменио трговину, оглашавање, проналажење информација и обрасце комуникације.

Оснажена порука – 11. 9. 2001.

Почиње доба мобилних уређаја и платформи

Дигитализација медија + рана инфраструктура облака + широкопојасни интернет који је непрестано доступан. Apple објављује iPod (започиње преносиви дигитални екосистем), покреће се Wikipedia (модел платформе колективног знања), усвајање широкопојасног интернета нагло расте, Amazon потајно почиње да гради оно што ће постати AWS. Технологија надзора након 11. септембра масовно се убрзава, а инфраструктура за анализу података брзо расте. Овде се поставља темељ облачног рачунарства, екосистема платформи, доминације дигиталног садржаја, инфраструктуре сталне повезаности и основа за друштвене мреже и паметне телефоне.

Положен темељ – Авакумове плоче – 2012, 2013

Пробој дубоког учења

Рођење савремене вештачке интелигенције

Ово је пресудан тренутак када су неуронске мреже престале да буду експерименталне и постале практично моћне — тачан мост између ере „платформе/облака“ из 2001. и експлозије „генеративне вештачке интелигенције“ 2023. године. Септембар 2012: AlexNet (дубока конволуциона неуронска мрежа) побеђује на такмичењу ImageNet огромном разликом — потпуно надмашујући све претходне алгоритме. Овај појединачни догађај је у истраживању вештачке интелигенције универзално признат као тренутак у којем је рођено савремено дубоко учење. 2012: тим Geoffreyja Hintona доказује да дубоке неуронске мреже, обучаване на GPU-овима, могу аутоматски да уче хијерархијска обележја. 2013: Google купује Hintonovu компанију (DNNresearch). Индустрија изненада улаже милијарде у дубоко учење. NVIDIA-ина унапређења GPU-ова (CUDA) постају стандардни хардвер за вештачку интелигенцију. Алати за велике податке (Spark 1.0, објављен 2013) сазревају упоредо с тим, омогућавајући огромне скупове података неопходне за дубоко учење.

Откривање печата – 2023

Генеративна вештачка интелигенција прелази праг

Вештачка интелигенција постаје приступачна, употребљива и економски реметилачка сила. Не само „боље неуронске мреже“. Ово је тренутак када вештачка интелигенција пише код, генерише слике, аутоматизује канцеларијски интелектуални рад, умножава задатке расуђивања и, по први пут, престаје да буде специјализована и постаје когнитивно оруђе опште намене.

2026 – Сингуларност?

- 1989. као откривање самог времена краја (умрежено повезивање започиње, темељ за глобални ток знања; повезано са распадом СССР-а као путоказом за последње време проверавања Адвентизма).

- 1996. као формализација поруке (комерцијални веб даје размере информационој економији, дигитализујући трговину и откривање).
- 2001. као оснажење поруке (платформе, облак, непрекидан приступ постављају дигитални екосистем за колективно, мобилно знање).
- 2012/2013. као полагање темеља за истинску интелигенцију (пробој у дубоком учењу чини машинско разумевање практичним и скалабилним).
- 2023. као врхунац отпечаћења (генеративна вештачка интелигенција прелази у општенаменску когницију, чинећи стварање знања и расуђивање доступним и реметилачким).

Прогресија је елегантна: свака фаза се кумулативно надовезује на претходну, прелазећи од повезаности -> комерцијализације -> екосистема -> интелигенције -> когниције.

2012/2013. је критична преломна тачка; тренутак када су неуронске мреже показале да су способне за хијерархијско, аутоматско учење (победа AlexNet-а на ImageNet-у, потврђен Hinton-ов рад, омогућено скалирање уз помоћ GPU-а), што је експлозију генеративне вештачке интелигенције 2023. године учинило неизбежном. Без архитектонског помака из 2012, трансформерски модели (2017) и масовно скалирање не би произвели општост на нивоу ChatGPT-а.